

„Св. София е била обсипана съ златни и сребърни украшения, съ най-чудни живописни работи, но турците ограбили всичко, слѣдъ прѣвземането на Цариградъ.

Тѣ заличили свещенитѣ образи които и сега на нѣкои мѣста едва можатъ да се заблѣжатъ. Издигнали голѣми *минарета*, окачили съ хиляди кандила и обѣрнали църквата „Св. София“ на джамия. И сега се пълни съ хиляди турци, поклонници а християнитѣ ходятъ да се чудятъ на тази вѣликолѣпна постройка.

На близо до „Св. София“ се намира голѣмъ площадъ. На него има запазени нѣкои старини: двѣ голѣми *пирамиди*, донесени отъ Египетъ и една *змѣйна колона*, правена прѣди И. Христа. На лѣва страна се намира стария „*сарай*“, гдѣто сж живѣли по-рано царетѣ и султанитѣ. Вжтрѣ сж биле избити всичкитѣ еничери.

Отидохме да разгледаме прочутитѣ *византийски стѣни*. Тѣ захващатъ отъ Мряморно море и свършватъ до Златния рогъ. Дължината имъ е 6.667 метра, съ 190 кули. Минава се прѣзъ нѣколко желѣзни врати, които иматъ особни имена. Стѣнитѣ на много мѣста сж добрѣ запазени и ясно се виждатъ жберитѣ и кулитѣ, отъ гдѣто сж стрѣляли византийцитѣ. Прѣдъ тѣхъ още стои голѣмиятъ ровъ, който се е пълнилъ съ вода. въ врѣме на война.

На сѣверния край на стѣнитѣ, до Златния рогъ, се намира *Влахернскитѣ* врата, съ развалини отъ царски палати. До това мѣсто сж достигали съ войскитѣ си нашитѣ царе—Крумъ и Симеонъ.

Слѣдъ малко параходчето ни понеси по жи-